

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317206007
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8317206007.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: BANDER, spol. s r.o., Palenčiarska 2736, Snina, IČO: 31 669 034, právne zastúpený JUDr. Jánom Martinecom, advokátom, so sídlom Werferova 1, Košice, proti žalovanému: ASTEC, s.r.o. v konkurze, so sídlom Palenčiarska 1828/58, Snina, IČO: 36 469 050, v mene ktorého koná správca konkurznej podstaty U. L. X., so sídlom L. XX, X. S., o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11C/1308/01, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 6C/18/2017-162 zo dňa 30.11.2020, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok.

II. Priznáva sa žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd I. inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Povoľuje obnovu konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11C/1308/2001. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.“

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie okrem iného odôvodnil tým, že žalobca podal dňa 19.05.2017 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal povoliť obnovu konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 11C/1308/2001. Podanú žalobu odôvodnil tým, že citovaným rozsudkom bol zaviazaný vydať žalovanému drážkovací stroj X zvärací stroj N. 3, zvärací stroj N. 4, všetky zeleno-červenej farby a nahradiť mu trovy konania. Žalobca sa domáhal vydania vecí od žalovaného z dôvodu, že veci uvedené vo výroku rozsudku sú jeho vlastníctvom na základe kúpnej zmluvy od H. O. - RB GROUP (syna konateľa žalobcu N. O.). Žalovaný tvrdil, že v danom konaní nebolo preukázané ako sa súčiastky označené logom M. X. (obchodná spoločnosť jediného spoločníka žalovaného BANDER spol. s r.o. a zároveň jeho meno) tvoriace predmetné stroje dostali do dispozície H. O.. Ten následne súhlasil s ich použitím na kompletizáciu strojov žalobcu ASTEC, s.r.o. (obchodná spoločnosť jeho matky Y. O.). Rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 11C/1308/2001 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/227/2006 z 13.04.2007.

V trestnom konaní vedenom proti G.. N. O. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd svojím rozsudkom sp.zn. 1To 1/2016 z 21.02.2017 rozhodol, že obžalovaný G. N. O., bytom F. XXXX/XX, X. sa odsudzuje podľa § 248 ods. 5 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák., k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere dva roky.

Žaloby na obnovu konania sa priamo týka skutok pod bodom II. E. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2T 2/2005 z 10.06.2013 (a následne aj ďalších rozhodnutí): ... v dobe od 25.8.2000 do 05.09.2000 dal zamestnancom obchodnej spoločnosti BANDER pokyn vyviešť z jej priestorov do objektu na X. ulici č. XXXX/XX v X. tri stroje v nedokončenom stave a to konkrétne frézu na odvodňovacie drážky X zhotovenú na 85% v hodnote 77.350,- Sk, univerzálny zvrácač stroj I. XX/X zhotovený na 80 % v hodnote 244.800,- Sk a univerzálny zvrácač stroj I. XX/X zhotovený na 90 % v hodnote 289.800,- Sk, ktoré sa po ich skompletizovaní a prestriekaní snažila obchodná spoločnosť Y., spoločníčkou a konateľkou ktorej v tom čase bola manželka obžalovaného Y. O. a zamestnancom ktorej bol od 01.11.2000 aj obžalovaný, v januári 2001 predať ako vlastné pod označením X N a N odberateľovi K. L. so sídlom v A. spolkovéj republike, čím takto obchodnej spoločnosti BANDER spôsobil škodu vo výške 611.950,- Sk (20.313,02 eura). Konanie odsúdeného G.. N. O., ktorým na žalobcu ASTEC, s.r.o. previedol vlastnícke právo, resp. v konečnom dôsledku umožnil dispozíciu, bolo v právoplatne skončenom trestnom konaní uznané za konanie v rozpore s Trestným zákonom. Podľa § 39 OZ tak ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Predpokladom toho, aby súd pripustil obnovené konanie vo veci, v ktorej už raz právoplatne rozhodol, je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v príslušných ustanoveniach §§ 397 až 408 CSP. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady res iudicata, ktorá zabezpečuje právnu istotu stranám sporu, je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Zákonné ustanovenie § 397 písm. a) až f) CSP pripúšťa obnovu konania proti právoplatnému rozsudku, ak v konaní, v ktorom bol vydaný, došlo k skutočnostiam explicitne vymenovaných v ustanovení § 397 CSP. Prípustnosť a striktnosť úpravy obnovy konania nie je samoučelná, lebo zrejším záujmom zákonodarcu bolo prispieť k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezameniteľnosti právoplatného rozsudku len výnimočne, za predpokladu naplnenia konkretizovaných a špecifických podmienok. Túto koncepciu je nevyhnutné mať na zreteli a v prípade podania žaloby na obnovu konania veľmi dôsledne preskúmať, či sú splnené všetky procesné podmienky pre povolenie takejto obnovy.

Vzhľadom na ustanovenie § 411 ods. 1 CSP, podľa ktorého rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný, bolo potrebné v danom konaní posúdiť, či sú splnené podmienky subjektívnej, objektívnej lehoty na podanie žaloby a dôvodu, pre ktorý takáto žaloba bola podaná.

Bolo preukázané, že žalobca podal žalobu na obnovu konania v lehote troch mesiacov, odkedy sa o dôvode obnovy mohol dozvedieť, lebo Najvyšší súd SR rozhodol vo veci obžalovaného G.. N. O. dňa 21.02.2017 a žaloba na obnovu konania bola podaná dňa 19.05.2017, teda v lehote troch mesiacov tak, ako to ukladá ustanovenie § 403 ods. 1 CSP.

Keďže podanou žalobou bol uplatnený dôvod obnovy podľa § 397 písm. c) CSP, bolo možné takúto žalobu podať aj po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku a to v súlade s ustanovením § 404 písm. c) CSP.

Žalobu na obnovu konania podal žalovaný, v neprospech ktorého bol vydaný rozsudok v konaní sp. zn. 11C/1308/2001 a to v súlade s ustanovením § 400 CSP.

Žalobca uplatnil dôvod na povolenie obnovy podľa § 397 písm. c) CSP a teda, že v jeho neprospech bolo rozhodnuté v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Za iný subjekt a inú osobu zúčastnenú na konaní považoval G.. N. O..

Z obsahu spisu sp.zn. 11C/1308/2001 bolo nesporne preukázané, že G.. N. O. vystupoval v tomto konaní ako svedok a bol vypočutý na pojednávaniach dňa 24.06.2002 a 09.06.2003. Bolo preto potrebné posúdiť, či svedok, v dôsledku trestného činu bolo rozhodnuté v neprospech strany sporu, môže byť považovaný za iný subjekt konania alebo osobu zúčastnenú na konaní.

Tu súd poukázal na uznesenie KS v Prešove sp.zn. 1Co/75/2019-176 z 26.11.2019, ktorý v bodoch 24 - 26 uviedol: „Svedok má podľa názoru odvolacieho súdu postavenie osoby zúčastnenej na konaní v zmysle § 397 písm. c) CSP, aj keď Civilný sporový poriadok nedefinuje pojem „Iné osoby zúčastnené na konaní“, pod týmto pojmom však môžeme rozumieť osobu, ktorá nie je stranou sporu, napriek tomu je však na konaní zúčastnená a zákon jej priznáva určité procesné práva a povinnosti. Osobou zúčastnenou na konaní môže byť napríklad intervenient (§ 81 CSP), ale aj znalec, či tlmočník (Števec, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajanková, Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, nakladateľství C. H. Beck 2016, str., 1328). Predpokladom na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. c) CSP je preukázanie príčinnej súvislosti medzi trestným činom zákonom vymedzených subjektov a nepriaznivým rozhodnutím pre stranu sporu.

Ak zákon (v zmysle vyššie uvedeného názoru doktríny - t.j. autorov komentára k CSP) priznáva postavenie osoby zúčastnenej na konaní znalcovi, tlmočníkovi alebo intervenientovi je nepochybné, že takéto postavenie musí mať aj svedok, ktorý sa svojou funkciou a postavením približuje k znalcovi, pretože svojou výpoveďou podáva informácie o okolnostiach prejednávanej veci, súdu neznáme, na

základe ktorých súd zisťuje skutkový stav a jediným rozdielom medzi svedkom a znalcom je v podstate to, že znalec podáva súdu informácie odborného charakteru viažuce sa k predmetu konania, zatiaľ čo svedok podáva informácie iného charakteru, teda informácie, ktoré majú charakter vedomostí získaných spravidla vlastnou pozorovacou činnosťou. V kontexte pojmu - „Iná osoba zúčastnená na konaní“, však zásadný rozdiel medzi znalcom a svedkom nie je, pretože obe tieto osoby sa konania zúčastňujú a ovplyvňujú jeho výsledok.

Zo spisu navyše vyplýva, že svedok G.. O. sa dopustil trestnej činnosti v súvislosti s prevodom predmetných huteľných vecí na právneho predchodcu žalovaných, bol za to právoplatne odsúdený vyššie uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a jeho výpoveď nepochybne ovplyvnila súdne rozhodnutie v občianskoprávnom konaní. Zároveň možno mať za preukázané, že existuje príčinná súvislosť medzi trestným činom, ktorého sa G.. O. dopustil (porušením svojich konateľských povinností a oprávnení) a nepriaznivým rozhodnutím pre žalobcu (v pôvodnom konaní žalovaného).

Súd prvej inštancie poukázal na uznesenie KS v Prešove sp.zn. 6Co/30/2019-167 z 25.08.2020, ktorý v bodoch 11 a 12 uviedol: „Otázka, či svedok v konaní, ktoré žiada strana sporu (v civilnom sporovom konaní obnoviť) bol (tento svedok) po právoplatnosti rozsudkov o uložení povinnosti nahradiť škodu odsúdený za trestný čin skutkovo súvisiaci - je zúčastnenou osobou tak ako ju ma na mysli ust. § 397 písm. c) CSP.

Odvolačný súd je presvedčený, že zúčastnenou osobou, tak ako to má na mysli § 397 písm. c) CSP, je aj svedok v konaní. Bolo by totiž v rozpore s princípom spravodlivosti, aby za vec nadobudnutú trestným činom poškodený ešte platil škodu na ušlom zisku.

Totíže každé súdne konanie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledku konania pri rešpektovaní zásad spravodlivého súdneho konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na zrozumiteľnosť, určitosť, jasnosť a v súlade s jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k jeho výroku. Logickým a správnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania za rešpektovania zásad (princípov spravodlivého súdneho konania), najmä zabezpečenia spravodlivej úpravy pomerov medzi stranami je priznať vzhľadom na okolnosti veci osobe svedka štatút zúčastnenej osoby, tak ako má na mysli ustanovenie § 397 písm. c) Civilného sporového poriadku.“

S horecítovanými rozhodnutiami KS v Prešove sa súd v celom rozsahu stotožňuje, považuje svedka za osobu zúčastnenú na konaní a keďže v dôsledku trestného činu svedka bolo rozhodnuté v neprospech strany sporu, súd povolil obnovu konania vedeného na OS Humenné sp.zn. 11C/1308/2001. V tomto konaní bola žalobcom spoločnosť ASTEC s.r.o., Pálenčianska 1825/58, Snina a žalovaným bola spoločnosť BANDER s.r.o., Perečínska 2736, Snina. Predmetom sporu bolo vydanie huteľných vecí. Ako vyplýva z rozsudku z 11.4.2006, žalovaný bol zaviazaný vydať žalobcovi huteľné veci uvedené vo výroku tohto rozsudku. Zároveň z obsahu daného spisu vyplýva, že G.. N. O. bol konateľom spoločnosti BANDER spol. s r.o. a v konaní 11C/1308/2001 vystupoval ako svedok a bol dvakrát vypočutý. Rozsudku NS SR sp.zn. 1To/1/2016 bol G.. N. O. odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Za vinného z trestného činu sprenevery bol uznaný rozsudkom KS v Prešove sp. zn. 2T/2/2005. Konanie vo veci sp.zn. 11C/1308/2001 sa týka skutok v bode E tohto rozsudku, podľa ktorého dal v dobe od 25.08.do 05.09.2000 zamestnancom obchodnej spoločnosti BANDER pokyn vyviezť z jej priestorov do objektu na Stakčínskej ul. č. 2039/1 v Snine tri stroje v nedokončenom stave a to konkrétne frézu na odvodňovacie drážky X zhotovenú na 85 % v hodnote 77.350,- Sk, univerzálny zvrácač stroj I. XX/X zhotovený na 80 % v hodnote 244.800,- Sk a univerzálny zvrácač stroj I. XX/X zhotovený na XX % v hodnote 289.800,- Sk, ktoré sa po ich skompletizovaní a prestriedkaní snažila obchodná spoločnosť Y., spoločníčkou a konateľkou ktorej v tom čase bola manželka obž. Y. O. a zamestnancom ktorej bol od 01.11.2000 aj obžalovaný, v januári 2001 predať ako vlastné pod označením X N a N odberateľovi K. L. so sídlom v A. spolkovej republike, čím takto obchodnej spoločnosti BANDER spôsobil škodu vo výške 611.950,- Sk.

Teda je nepochybne preukázané, že trestným činom zúčastnenej osoby bolo rozhodnuté v konaní 11C/1308/2001 v neprospech žalobcu a preto súd obnovu tohto konania povolil.

K obrane žalovaného o nedostatku miestnej a vecnej nepríslušnosti Okresného súdu Humenné súd uvádza, že predmetom sporu je povolenie obnovy konania. Podľa § 410 CSP, žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý vo veci rozhodol v prvej inštancii.

Z horecítovaného ustanovenia vyplýva, že vecne ani miestne príslušný v danom prípade nemôže byť Okresný súd Prešov ako súd konkurzný. Nejde o konanie spojené s konkurzom. Takým sa stane až po právoplatnosti rozsudku o povolenie obnovy, keď sa bude v pôvodnom konaní pokračovať.

Pokiaľ ide o označenie strán sporu a vecnú pasívnu legitímáciu žalovaného, ani tu sa súd nestotožňuje s obranou žalovaného, ktorý tvrdí, že žalovaným má byť správca konkurznej podstaty. V konaní o povolení obnovy pôvodného konania musia byť strany sporu totožné s tými, ktoré vystupovali v pôvodnom konaní, lebo po povolení obnovy sa pokračuje v pôvodnom spore. Teda v konaní o povolení obnovy sa strany sporu nemôžu zmeniť, lebo by sa stalo, že stranou by sa stal niekto, kto v pôvodnom konaní vôbec nevystupoval.

V konaní 11C/1308/2001 bola žalobcom spoločnosť ASTEC s.r.o., na majetok ktorej bol uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 4K/33/2016 vyhlásený konkurz. Uznesenie bolo v Obchodnom vestníku zverejnené 23.01.2017 a od tohto zverejnenia koná v mene úpadcu správca konkurznej podstaty (§ 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.). Tak tomu bude aj v obnovenom konaní 11C/1308/2001, kde v mene žalobcu bude konať správca konkurznej podstaty. Nie je pritom predmetom daného konania skúmanie ako a či toto konanie bude pokračovať, lebo predmetom konania o povolenie obnovy je len zistiť, či sú splnené podmienky a obnovu povoliť alebo ju zamietnuť.

Tiež nebolo predmetom daného konania posúdenie, či žalobca mal alebo má podať vylučovaciu žalobu, lebo súd rozhoduje len o uplatnenom nároku a nezaobera sa tým, aké úkony má urobiť strana sporu, aby docielila žiadaný výsledok.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý okrem iného uviedol, že žalobca podal predmetný žalobný návrh na obnovu konania dňa 19.05.2017, pričom ako žalovaného označil obchodnú spoločnosť ASTEC s.r.o., zapísaný v OR OS Prešov, oddiel: Sro, vložka číslo: 12421/P, IČO: 36 469 050, sídlo: Palenčianska 1828/58, 069 01 Snina. Štátny občan Slovenskej republiky.

Poukazujúc na vyššie citované uznesenia konkurzného súdu žalovaný je toho právneho názoru, že počnúc dňom 23.01.2017 koná v mene a na účet spoločnosti správca konkurznej podstaty úpadcu.

Žalobca podal žalobný návrh dňa 19.05.2017, t.j. 4 mesiace po právoplatnom vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného. Preto žalobca v čase podania žalobného návrhu mohol vedieť, resp. mal vedieť o tom, že na majetok žalovaného bol vyhlásený konkurz a teda, že v mene a na účet žalovaného koná správca. Teda podľa nášho právneho názoru, žalobca nesprávne označil žalovaného v žalobnom návrhu, pretože žalovanému vyhlásením konkurzu bola obmedzená spôsobilosť na práva a povinnosti a aj spôsobilosť na právne úkony tým spôsobom, že je obmedzený ohľadne tých úkonov, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu. V tejto súvislosti chceme uviesť, že predmetným žalobným návrhom na obnovu konania sa žalobca domáha obnovy konania vedeného na Okresnom súde Humenné, sp.zn. 11C/1308/2001, predmetom ktorého je vydanie vecí, ktoré sú majetkom úpadcu. Z uvedeného dôvodu žalovaný namieta vecnú pasívnu legitímáciu.

Teda neobstojí ani konštatovanie súdu prvej inštancie, že v konaní o povolení obnovy sa strany nemôžu zmeniť, lebo by sa stalo, že stranou by sa stal niekto, kto v pôvodnom konaní vôbec nevystupoval. V danom prípade nedochádza k zmene subjektu, ale dochádza k tomu, že neboli splnené procesné podmienky na to, aby súd v danom konaní rozhodol o podanom žalobnom návrhu.

V súvislosti s podaným žalobným návrhom na obnovu konania chceme odvolaciemu súdu poukázať na to, že žalobca v podanom žalobnom návrhu žiada povoliť obnovu konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 11C/1308/2001, v ktorom vo veci žalobcu ASTEC s.r.o. proti žalovanému BANDER, spol. s r.o. súd rozhodol, že žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku vydať žalobcovi hnutelné veci špecifikované v žalobnom návrhu.

Podotkol, že na spoločnosť ASTEC s.r.o. bol vyhlásený konkurz a daný majetok bol zapísaný do súpisu majetku úpadcu. Predmetné hnutelné veci zapísané do súpisu všeobecnej podstaty majetku úpadcu boli v predmetnom konkurznom konaní speňažené.

Teda v danom konaní o obnovu konania žalobca nedocieli to, aby dané hnutelné veci nebolo nutné vydať, pretože dané hnutelné veci, ak sú, resp. boli zapísané do súpisu majetku úpadcu, čo žalobca nevie preukázať, tak v danom prípade takéto konanie nezabezpečí docielenie právneho stavu. Žalobca sa v danom spore nemôže domáhať vydania vecí (drážkovací stroj X zvráací stroj N. X a zvráací stroj N pretože podľa nášho právneho názoru, ak sa žalobca domnieva, že je vlastníkom hnutelných vecí zapísaných do súpisu majetku úpadcu ASTEC s.r.o. v konkurze, mal sa domáhať vylúčenia vecí zo súpisu majetku v zmysle § 78 ZKR. V opačnom prípade, je potrebné predmetné konanie zastaviť.

Aj z daného dôvodu považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny z dôvodu, že takýmto rozhodnutím súd vyvolá ďalší spor, ktorým by sa nedocielil stav, ktorý požaduje žalobca. Preto považuje konanie o obnovu konania za nehospodárne a právne irelevantné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodovanie, resp. zmenil a žalobný návrh v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Spolu s odvolaním odvolateľ predložil kúpnu zmluvu medzi odvolateľom a F. Y. zo dňa 05.08.2020.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Vo vyjadrení okrem iného poukázal na to, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku uvedeným v jeho bode 31. s tým, že aj podľa jeho názoru majú byť strany konania o povolenie obnovy konania totožné s tými, ktoré vystupovali v pôvodnom konaní. Podľa jeho názoru je konanie o povolení obnovy konania špecifickým konaním v tom, že sa posudzuje len splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania. Bolo by nad rámec zákona posudzovanie dôvodnosti žaloby v pôvodnom konaní a eventuálnych následkov povolenia obnovy konania.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na dôvodoch podaného odvolania s tým, že podľa jeho názoru vyhlásením konkurzu oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku prechádza na správcu, pričom správca koná v mene a na účet úpadcu. Preto je namieste požadovať správne označenie pasívne legitimovaného subjektu, v mene ktorého a na účet úpadcu, resp. dožadovať sa s plnenia procesných podmienok aj v konaní o povolenie obnovy konania.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 379 a nasl. CSP) a dospel k záveru, že odvolenie žalovaného je neopodstatnené.

6. Svedok má podľa názoru odvolacieho súdu postavenie osoby zúčastnenej na konaní v zmysle § 397 písm. c) CSP, aj keď Civilný sporový poriadok nedefinuje pojem „Iné osoby zúčastnené na konaní“, pod týmto pojmom však môžeme rozumieť osobu, ktorá nie je stranou sporu, napriek tomu je však na konaní zúčastnená a zákon jej priznáva určité procesné práva a povinnosti. Osobou zúčastnenou na konaní môže byť napríklad intervenient (§ 81 CSP), ale aj znalec, či tlmočník (Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajanková, Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, nakladateľství C.H.Beck 2016, str., 1328). Predpokladom na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. c) CSP je preukázanie príčinnej súvislosti medzi trestným činom zákonom vymedzených subjektov a nepriaznivým rozhodnutím pre stranu sporu.

7. Ak zákon (v zmysle vyššie uvedeného názoru doktríny - t.j. autorov komentára k CSP) priznáva postavenie osoby zúčastnenej na konaní znalcovi, tlmočníkovi alebo intervenientovi je nepochybné, že takéto postavenie musí mať aj svedok, ktorý sa svojou funkciou a postavením približuje k znalcovi, pretože svojou výpoveďou podáva informácie o okolnostiach prejednávanej veci, súdu neznáme, na základe ktorých súd zisťuje skutkový stav a jediným rozdielom medzi svedkom a znalcom je v podstate to, že znalec podáva súdu informácie odborného charakteru viažuce sa k predmetu konania, zatiaľ čo svedok podáva informácie iného charakteru, teda informácie, ktoré majú charakter vedomostí získaných spravidla vlastnou pozorovacou činnosťou. V kontexte pojmu - „Iná osoba zúčastnená na konaní“, však zásadný rozdiel medzi znalcom a svedkom nie je, pretože obe tieto osoby sa konania zúčastňujú a ovplyvňujú jeho výsledok.

8. Otázka, či svedok v konaní, ktoré žiada strana sporu (v civilnom sporovom konaní obnoviť) bol (tento svedok) po právoplatnosti rozsudkov o uložení povinnosti nahradiť škodu odsúdený za trestný čin skutkovo súvisiaci s prejednávanou vecou - je zúčastnenou osobou tak ako ju ma na mysli ust. § 397 písm. c) CSP.

9. Odvolací súd zotráva na presvedčení, že zúčastnenou osobu, tak ako to má na mysli § 397 písm. c) CSP, je aj svedok v konaní. Bolo by totiž v rozpore s princípom spravodlivosti.

10. V súvislosti s ďalšími námietkami uvedenými v odvolaní odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa vecne správne vypořiadal so všetkými námietkami uvedenými v odvolaní a otrocko-formalisticky nie je potrebné lipnúť v konaní o povolenie obnovy konania na označení tak ako to namietal odvolateľ v odvolaní, pretože nepochybne právo na spravodlivý súdny proces účasťou správcu konkurznej podstaty úpadcu v tomto konaní bolo zabezpečené a tým bolo zabezpečené aj jeho právo na spravodlivý súdny proces.

11. V súvislosti s prevodom hnutelných vecí na ďalšiu osobu táto okolnosť je bez právneho významu k povoleniu obnovy pôvodného konania a už bude na iniciatíve strán sporu ako s týmito okolnosťami naložia, aké dispozitívne úkony v tejto súvislosti uplatnia.

12. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na náležité odôvodnenie nálezu Ústavného súdu SR z 10. 11. 2011 sp.zn. IV. ÚS 481/2011, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje. „Ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru (napríklad IV. ÚS 75/09), podľa ktorej neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že budú ich správne vykladať a aplikovať (napr. II. ÚS 10/99, II. ÚS 234/03, IV. ÚS 92/09). Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06, IV. ÚS 481/2011).

Odvolací súd poukazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci BEAIN vs. Rumunsko (Sťažnosť č. 30658/05, Baranowski vs. Poľsko, sťažnosť č. 2835/95).

13. Napokon povinnosť súdu rozhodovať v obdobných veciach rovnako a v prípade odklonu od judikatúry povinnosť uviesť dostatočné a presvedčivé dôvody pre tento odklon jednoznačne vyplýva aj z požiadaviek právnej teórie. Pravidlo, že kto sa chce odchýliť od súdneho precedensu alebo ustálenej judikatúry, musí pre odklon uviesť dostatočný dôvod (a teda nesie bremeno argumentácie), je považované za jedno zo základných pravidiel racionálnej právnej argumentácie (napr. Alexi, R: A theory of legal argumentation. A theory of rational discourse as theory of legal justification. Oxford: Clarendon Press vs. 1989, s. 277 - 278, citovaný v článku autora Petra Wilflinga, vzájomne si odporujúca judikatúra je porušením dohovoru: BEIAN V. Rumunsko na www.otvorenepravo.sk <<http://www.otvorenepravo.sk>>). Účastníci konania musia mať dôveru v určitú rozhodovaciu prax súdov v skutkovo i právne porovnateľných veciach.

14. Samotné súdne konanie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania pri rešpektovaní zásad spravodlivého súdneho konania pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na zrozumiteľnosť, určitosť, jasnosť a súlad jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k jeho výroku. Logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania za rešpektovania zásad (princípov spravodlivého súdneho konania), najmä zabezpečenia spravodlivej úpravy pomerov medzi stranami sporu je, vyhovieť návrhu na povolenie obnovy konania.

15. Ústavný súd SR sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutia v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. uplatnenie nárokov a obranu proti takémuto uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

16. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel; jeho rozhodnutie nemožno považovať za nepresvedčivé, resp. ústavne nekomformné.

17. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája

1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higinsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Pre naplnenie dôvodov obnovy konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 387 ods. 1,2 CSP so stotožnením sa s dôvodmi prvoinštančného rozsudku a rozsudok ako vecne správny potvrdil.

18. Správne výroky vo veci samej zodpovedajú aj správne výroky o trovách konania.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).